

p o e z j

Hendrik Marsman

W s p o m n i e n i e
H o l a n d i i

tłumaczenie: Jerzy Koch

a

Gdy o Holandii myślę,
widzę rzeki szerokie
jak niziną bezkresną
zdażają niespiesznie,
szpalery topól smukłych
niewyobrażalnie
za widnokrąg wetkniętych
jakby pióra strojne;
i rozsiane po kraju
chłopskie chaty wśród pól,
zatonione bez reszty
w przestworzu
bezkresnym,
kępy drzew i

przysiółki,
ogłowione wieże,
kościół, wiązy, wszystko
w prześwietnym
przymierzu.
niebo nisko zawisło,
a słońce pomalu
wielobarwnie się dławi
śród siwych oparów,
to tu w każdym zakątku
po katastrof wieku
słucha się wody głosu
ze strachu, z respektu.